

Bir Garip Yaşlı Kemancı

– şiirinprensi · 30 Temmuz 2014

Lise yıllarında bir garip kemancı tanıdım yaşlı ve fakir
Okul bahçesinde tanıştık gizemli fakir ama mağrur
Eski kırık dökük kemanıyla en güzel şarkıları çalarken
Bir taraftan ağlıyordu gözyaşları ırmak olup akarken

Neden bu kadar dokunaklıydı çaldığı şarkılar
Niçin ağlıyordu kemandan çıkan her melodiyle beraber
Neler yaşamıştı nasıl bir hayatı anıları vardı kimbilir
Yaşlı kemancının üstü başı eski fakat temiz ve vakur

Yalnız bırakıp gitme bu akşam şarkısını çaldı önce ağlarken
Sonra kimseye etmem şikayet ağlarım ben halime derken
Hiçkırıklara boğulmuştu gözlerini tertemiz mendiliyle silerken
Ah be yaşlı kemancı nedir seni böylesine ağlatan inleyen

Sonra biraz harçlığımdan verince çok sevindi birden,
Şu halimi bağışlayın çok güzel bir hayatım vardı eskiden
Dünya tatlısı bir eşim vardı çok mutluyduk birbirimizi severken
Sonra bir gün alıp gitti başını hiç bir nedeni yok iken

Ben onu çok sevmiştim aşık olup severek evlenmiştik
Birlikte çok tatlı günler sevgi dolu mutlu bir hayat yaşamıştık
Nasıl ne değişti anlamadım insan bir haber bırakır çekip giderken
Öylesine yıkılmıştım dedi o sevgili beni nedensizce terkederken

Eşimden sonra işimide kaybettim dedi her akşam dertlerime içerken
Dağ gibi servetim eriyip gitti bir bir yaşama umudum tükenirken
Sonra bir gün beş parasız kırık kemanımla başbaşa kaldım
Her şeyden vazgeçip sokaklarda şarkıcılığa başladım

Duydum birini sevmiř gönöl verdiđi adama kaçıp gitmiř
Adam sarhořun teki her akşam eve gelip sille tokat dövermiř
Ařk meřk üç günde bitmiř gerçeklerle yüzyüze kalmıř
Haber salmiş gelsin kurtarsın beni yalvarıp ta yakarmış

Ah be evladım benimle mutlu iken neden bırakıp gitti
Artık dönse de sevemem onu sevgimizden ne kaldı
Hem bırakıp giderken hiç düşünmedi aklı neredeydi
Kırılan bir kalpten yıkılmış yuvamızdan artık geriye ne kaldı

Ah yaşlı kemancı ne acı bir hikaye nasıl kader bu böyle
Gözyařı neye yarar kořup gitseydin sevdiđine
Seven affeder elbet oda piřmanmıř dönerdi geriye
Affetmek büyüklüktür sahip ıksaydın mutlu olurdunuz yine

Dedi yavrum olmadı hiç çocuđumuz vermedi bize Mabut
Bir ocuđum olsaydı çekip gitmezdi hanım yoktu hiç umut
Kaçıp gittiği eşi doğmayınca esirmış kadını hergün dövermiş
Kader ona da acımamış dostlar ev yıkanın evi yurdu olmazmış

Nihat Gülle
řair ve yazar